

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 6 Ἀπριλίου 1940

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλον 117

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

A. N. 2276. Περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας καὶ Ἐπικουρικής Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἱπποδρομιῶν.	1
A. N. 2280. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἰθαγενείας διατάξεων.	2
A. N. 2281. Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων περὶ ἐνοικιοστασίου βουζῶν καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν.	3
A. N. 2283. Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 1805)1939 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας» καὶ 1959)1939 «περὶ ἀδειῶν τῶν πολιτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν εκπαιδευτικῶν λειτουργῶν».	4
A. N. 2284. Περὶ τῶν τελῶν εἰς ᾗ ὑπάγονται αἱ ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν. δαπάναι.	5

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2276. 1940

Περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας καὶ Ἐπικουρικής Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἱπποδρομιῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται Ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταμεῖον Προνοίας καὶ Ἐπικουρικής Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἱπποδρομιῶν», ἀποτελοῦν Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἔχον τὴν ἰκανότητα τοῦ κληρονομεῖν, ἐδρεῖον ἐν Αῤῥθῶναις καὶ ὑπαγόμενον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἑλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Τὸ Ταμεῖον Προνοίας καὶ Ἐπικουρικής Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἱπποδρομιῶν θ' ἀποκαλεῖται ἐν τοῖς ἐπομείοις, χάριν συντομίας, «Ταμεῖον».

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶναι ἡ χορήγησις ἐφ' ἑκάστῃ ἡ περιουσιακῶν παροχῶν εἰς τὰ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ἀσφαλιζόμενα πρόσωπα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἔλκοντα δικαιώματα εἰς περίπτωσιν ἀναπηρίας, γήρατος, θανάτου καὶ ἀτυχήματος ἐκ βιαίου συμβάντος, κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός τῶν, ὡς καὶ εἰς περίπτωσιν ἀπογορήσεως αὐτῶν, ὡς καθ' ἑκάστην ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, πλήρων μὲν, καθ' ὃ μέτρον θὰ ὁρισθῇ διὰ τοῦ Καταστατικοῦ εἰς τοὺς ἐκ τῶν προσώπων τούτων προπονητάς καὶ ἀναβάτας μὴ ἠσφαλισμένους, ὡς αὐτοτελῶς ἐργαζομένους,

κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 6298, εἰς τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἐπικουρικῶς δέ, ἢτοι καθ' ὃ μέτρον αἱ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ ὁρισθησόμεναι ὑπερβαίνουν τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου 6298 χορηγουμένας, εἰς τοὺς ἐκ τῶν προσώπων τούτων ἠσφαλισμένους κατὰ τὸν Νόμον 6298 εἰς τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλιζόνται ὑποχρεωτικῶς:

α) Οἱ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα αὐτοτελῶς ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ ὡς ἀναβάται ἢ προπονηταί.

β) Τὸ ἐν γένει τακτικὸν (μόνιμον) προσωπικὸν τῆς Προνομίου Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ἱπποδρομιῶν.

γ) Τὸ ἐν γένει τακτικὸν (μόνιμον) προσωπικὸν τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ τεχνικοὶ ἐπιτετραμμένοι τοῦ Ἱπποδρόμου.

δ) Οἱ ἐργάται καὶ ὑπηρεταὶ τοῦ Ἱπποδρόμου καὶ τῶν Σταύλων.

Δὲν ἀσφαλιζέται εἰς τὸ Ταμεῖον τὸ περιοδικῶς παρὰ τῆς Ἑταιρείας Ἱπποδρομιῶν προσλαμβανόμενον προσωπικὸν κατὰ τὰς ἡμέρας διενεργείας τῶν Ἱπποδρομιῶν.

Ἄρθρον 3.

Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι:

1) Κράτησις ἐξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἡμεδαπῶν καὶ ἄλλοδαπῶν ἀναβατῶν.

2) Κράτησις ἐξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6 ο)ο ἐπὶ τῶν ποσοτῶν τῶν ἡμεδαπῶν καὶ ἄλλοδαπῶν Προπονητῶν.

3) Κράτησις τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως καὶ Ἑταιρείας Ἱπποδρομιῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κατὰ τὸν Κώδικα Τεχνικῶν.

4) Κράτησις τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπηρετῶν τοῦ Ἱπποδρόμου καὶ τῶν σταύλων.

5) Ἰσόποσος ἐργοδοτικὴ εἰσφορά πρὸς τὰς καταβολὰς τοῦ προσωπικοῦ τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως καὶ Ἑταιρείας Ἱπποδρομιῶν, Ὑπηρετῶν Ἱπποδρόμου καὶ σταυλιτῶν, καταβαλλομένη διὰ τοὺς τελευταίους παρὰ τῶν προπονητῶν, αἵτινες θεωροῦνται ἐν προκειμένῳ ὡς ἐργοδοταί.

6) Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 11 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 858)1937 ὁριζόμενον ποσοστὸν, ἴσον πρὸς τὸ ἐν ὁδῶσιν (1)8 τῆς ἐξ ἑνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο)ο κοπτήσεως ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν παικτῶν τῶν ἀμοιβαίων στοιχημάτων.

7) Δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο ἐκ τοῦ ἐναπομένουτος ὑπολοίπου ἐκ στρογγυλεσμάτων, κλασμάτων δραχμῶν, τεταρτηνῶν καὶ ἀνεξαργυρώτων στοιχημάτων δελτιῶν, συμφώνως πρὸς ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1936 Κανονισμὸν ἀμοιβαίων στοιχημάτων.

8) Ἑτησίᾳ προικοδότῃσι τοῦ Ταμείου παρὰ τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑταιρείας Ἱπποδρομιῶν

9) Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἡσφαλισμένων προπονητὰς καὶ ἀναβάτας.

10) Τὰ παρὰ τῶν ἀναβατῶν καταβαλλόμενα ἐκαστοτε ἀσφαλιστὰ διὰ πᾶσαν ἀνάβασιν αὐτῶν μετὰ τῆς ἰσοπόσου καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ ἵππου τὸν ὁποῖον ἱππεύουν, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου πλεονάσματα ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταβληθέντων ἀσφαλιστρῶν.

11) Τὸ προῦδν τοῦ συγκεντρωθέντος ποσοῦ ἐκ δέκα ἐπὶ τρεῖς ἑκατὸν (10 ο ο) Ταμείου Τζόκευ.

12) Αἱ τακτικαὶ πρόσοδοι τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ πᾶσα πρόσοδος ἐν γένει, προσερχομένη ἐκ χαριστικῆς αἰτίας.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ δικταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου.

α) Ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

β) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Φιλίππου Ἐνώσεως, ὑποδεικνυμένου ὑπ' αὐτῆς.

γ) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας Ἱπποδρομιῶν, ὑποδεικνυμένου ὑπ' αὐτῆς.

δ) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Φιλίππου Ἐνώσεως.

ε) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑταιρείας Ἱπποδρομιῶν.

στ) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν προπονητῶν.

ζ) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἀναβατῶν.

η) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν σταυλιτῶν καὶ ἐργατῶν.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωτῶν, διορίζονται διὰ πρόξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως διορίζεται καὶ ὁ Πρόεδρος ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν.

Τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει, κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν ἐκάστου ἔτους διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ σχετικῆς πλειοψηφίας τὸν Ἀντιπρόεδρον ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. δ - η μελῶν αὐτοῦ.

Χρέη Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἢ τοῦ Ταμείου, ὁρίζομενος ἐπίσης διὰ πρόξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Γραμματέως ὁρίζεται διετής, πλην τοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλου, ὅστις ἢ θητεία ὁρίζεται μονοετής.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου ἐγκριθρομένου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 11 Νοεμβρίου 1935 «περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας», ὡς τοῦτο αὐθεντικῶς ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 694)1937 «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς ἀσφαλιστικῆς νομοθεσίας», θέλουν ὁρισθῇ.

α) Τὰ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

β) Τὰ τῆς ὁργανώσεως καὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Ταμείου.

γ) Αἱ ἀσφαλιστικαὶ παροχαὶ πρὸς τοὺς ἡσφαλισμένους καὶ τοὺς ἐκ τούτων ἔλκοντας δικαιώματα.

δ) Ὁ τρόπος εἰσπράξεως καὶ διαχειρίσεως τῶν πόρων τοῦ Ταμείου.

ε) Αἱ προϋποθέσεις τὰς ὁποίας δεόν νὰ πληρῶσιν οἱ ἡσφαλισμένοι καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν ἔλκοντας δικαιώματα, ἵνα τύχωσιν ἀσφαλιστικῶν παροχῶν.

στ) Ὁ τρόπος βεβαιώσεως τῶν προϋποθέσεων τούτων.

ζ) Ὁ τρόπος ἀναγνώρισεως τῆς προϋπηρεσίας αὐτῶν.

η) Ὁ τρόπος ἐκπροσωπήσεως τοῦ Ταμείου.

θ) Ὁ τρόπος ἐλέγχου καὶ ἐν γένει πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ταμείου.

2. Πᾶσα τροποποίησις τῶν καταστατικῶν ἢ ὀργανωτικῶν διατάξεων τοῦ περὶ οὗ ὁ παρὼν Νόμος Ταμείου θὰ ἐνεργῇ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ἀν. Νόμου τῆς 11 Νοεμβρίου 1935 «περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας», ὡς τοῦτο αὐθεντικῶς ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 Α. Ν. 694)1937 «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς Ἀσφαλιστικῆς νομοθεσίας».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ, ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΗΛΑΪΔΗΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΔΙ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἀπριλίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)
Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2280. 194

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἰθαγενείας διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπὸ σίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Ἡ περίπτωσις ε' τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ἀστικοῦ Νόμου τῆς 1856, προστεθεῖσα διὰ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ τροποποιηθεῖσα διὰ τοῦ Π. Δ. 12)13 Ἀυγούστου 1927, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ὁ ἐν Ἑλλάδι γεννηθεὶς ἐξ ἀλλοδαπῶν πατρός ἢ μητρός ἢ κατοικοῦντος ἐν Ἑλλάδι πέντε τοῦλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς γεννήσεως, κατοικῶν δὲ καὶ αὐτὸς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνγλημιώσεώς του, ὡς αὕτη καθορίζεται κατὰ τὸν ἐλληνικὸν νόμον, ἐφ' ὅσον ὑποβάλη ἐντὸς ἔτους τῆς ἐνγλημιώσεώς του αἴτησιν περὶ πολιτογραφήσεως καὶ κρίνεται ταύτην ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός. Ὡς πρὸς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα τοῦ οὕτω πολιτογραφουμένου ἐρμύζεται τὸ ἄρθρον 17. Ὡς ἐν Ἑλλάδι γεννηθεὶς θεωρεῖται καὶ ὁ γεννηθεὶς εἰς τὰ ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1913 προσαρτηθέντα εἰς τὸ Κράτος ἐδάφη πρὸ τῆς προσαρτήσεως αὐτῶν».

Ἄρθρον 2.

Αἱ περὶ πολιτογραφήσεως διατάξεις α) τῆς 2ας παρ. τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ἀστικοῦ Νόμου τοῦ 1856 καὶ β) ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 10)11 Σεπτεμβρίου 1925, ὡς ἐκποιοῦντο ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 5)28 Μαΐου 1926 καὶ ἐκυρώθη τοῦ Ν. Δ. τῆς 15)19 Ὀκτωβρίου 1927 καὶ τελικῶς ἐκποιοῦντο καὶ ἐκυρώθη ὑπὸ τῶν νόμων 3441 καὶ 3442 τοῦ 1927 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς :

«Πᾶς ὁ θέλων νὰ πολιτογραφηθῇ ὀφείλει νὰ δηλώσῃ περὶ τούτου θέλησίν του εἰς τὴν δημοτικὴν ἢ τὴν κοινοτικήν».

ίρχην του τόπου ἐν ᾧ θέλει νὰ καταστήσῃ τὴν κατοικίαν του. Μετὰ τὴν δὴλωσιν ταύτην ὀφείλει, ἐὰν εἶναι ἀλλογενὴς, νὰ κατοικήσῃ ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τρία ἔτη. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πολιτογραφήσεως, ὑποβάλλομένης μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων ἀποφασίζει κατ' ἐλευθέρην κρίσιν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν δεχόμενος ἢ ἀπορρίπτων αὐτήν. Τὸν ὅρον τοῦ Ἑλληνος πολίτου δίδει ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, ἢ ἐνώπιον τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐξουσιοδοτουμένης πρὸς τοῦτο κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ δι' ἐκάστην ἀτομικὴν περίπτωσιν».

Ἄρθρον 3.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ἀστικοῦ Νόμου τοῦ 1856 προστίθεται ἄρθρον 15α ἔχον οὕτω :

1. Οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐγκατεστημένοι ὁμογενεῖς ἀδήλου ἰθαγενείας δύνανται νὰ πολιτογραφῶνται Ἑλληνες ἐὰν ὑποβάλωσι σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Ἑλληνικὴν Προξενικὴν ἀρχὴν καὶ ἡ αἴτησις αὕτη ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, πρὸς δὲ ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου προξένου.

2. Μετὰ τῆς αἰτήσεως ὑποβάλλονται καὶ πάντα τὰ δικαιολογητικὰ στοιχεῖα, πᾶσα ἐγκυρὸς πληροφωρία περὶ τοῦ αἰτούντος, ὡς καὶ γνώμη τοῦ προξένου περὶ τοῦ δεδικαιολογημένου τῆς αἰτήσεως. Ἐν τῇ αἰτήσῃ ἀναφέρεται ὁ ἄνθρωπος ἢ ἡ Κοινότης, εἰς οὗ τὰ μητρώα καὶ δημοτολόγια θέλει νὰ ἐγγράψῃ ὁ αἰτών. Ἐπὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ ὁ πολιτογραφούμενος δίδει τὸν ὅρον τοῦ Ἑλληνος πολίτου ἐνώπιον τοῦ Προξένου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ἀστικοῦ Νόμου τοῦ 1856, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 13/15 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Π. Δ. τῆς 12/13 Αὐγούστου 1927 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Τὰ ἀνήλικα τέκνα τὰ γεννηθέντα πρὸ τῆς περὶ πολιτογραφήσεως δηλώσεως τοῦ πατρὸς καθίστανται ἀπὸ τῆς πολιτογραφήσεως αὐτοῦ Ἑλληνες, δυνάμενα, ἐὰν εἶναι ἀλλογενῆ νὰ ἀποποιήσωνται τὴν ἰθαγένειαν ταύτην ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἐνηλικιώσεως των διὰ δηλώσεως πρὸς τὴν δημοτικὴν ἢ τὴν κοινοτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἄρθρον 5.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ἀστικοῦ Νόμου τοῦ 1856 προστίθεται ἄρθρον 23α ἔχον οὕτω :

«Ἀλλογενεῖς Ἑλληνες ὑπήκοοι χρησιμοποίησαντες τοὺς ἀπὸ τῆς ἐπὶ πενταετίαν ξένα διαβατήρια ἢ πιστοποιητικὰ ξένης ἰθαγενείας δύνανται νὰ στερηθῶσι τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἰθαγενείας.

Ἄρθρον 6.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Ἀστικοῦ Νόμου τοῦ 1856 προστίθεται ἄρθρον 28α ἔχον οὕτω :

«1. Ἀλλοδαποὶ κατὰστάτες Ἑλληνες α) διὰ πολιτογραφήσεως, β) δυνάμει τοῦ ἐδαφίου ε' τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ἀστικοῦ Νόμου τοῦ 1856, προστεθέντες εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 13/15 Σεπτεμβρίου 1926, τροποποιηθέντος ὑπὸ τοῦ Π. Δ. τῆς 12/13 Αὐγούστου 1927 καὶ ἀντικατεστάθηντος διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, γ) δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. τῆς 12/13 Αὐγούστου 1927 καὶ δ) δυνάμει γάμου μετ' Ἑλληνος, ὡς καὶ σύζυγοι καὶ ἀνήλικα τέκνα τῶν ὑπὸ στοιχ. α' ἀναφερομένων, δύνανται νὰ κηρυχθῶσιν ἑκπτώτοι τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

2. Ἡ ἐκπτώσις ἀπαγγέλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἰθαγενείας, συμπληρουμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, δι' ἐνός

ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τῆς δημοσίας Ἀσφαλείας, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

3) Περιπτώσεις, καθ' ἃς δύναται νὰ ἀπαγγελθῇ τοιαύτη ἐκπτώσις, εἶναι :

α') Ἡ ἐνέργεια πράξεων ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, τὴν ἐσωτερικὴν ἢ ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὸ κοινωνικὸν καθεστῶς.

β') Ἡ ἐνέργεια πρὸς ὄφελος ξένου κράτους πράξεων ἀσυμβιβάστων πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ Ἑλληνος πολίτου καὶ ἀντιθέτων πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος.

γ') Ἡ λιποταξία.

4. Ἡ σχετικὴ διαδικασία καὶ τὰ τῆς ἀποδείξεως τῶν ἀνω περιπτώσεων θέλουσι καθορισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ ἄρθρον 5 ἀπὸ 12/13 Αὐγούστου 1927 Π. Διατάγματος καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυρεν. Ἐξαιρετικῶς διατηροῦσι τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν μόνον οἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἐκπληρώσαντες πλήρη καὶ πραγματικὴν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν ἢ εὐρισκόμενοι εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνικάνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Εἰδικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρκίαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐν Ἑλλάδι διαμείνοντες ἀλλοδαποὶ ὁμογενεῖς οἱ καταγόμενοι ἐκ μερῶν καθορισθησάντων διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν ἐφ' ἀπαξ ἐκδοθησάμενης, ἔχοντες τὴν ἰθαγένειαν τῆς πολιτείας εἰς ἣν τὰ μέρη ταῦτα ἀνήκουσι, δικαιούνται ἀδείας διαμονῆς ἐν Ἑλλάδι κατὰ διετίαν ἀνανεουμένης, ἐφ' ὅσον ἤλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1934.

2. Ἐὰν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ χορηγήσεως ἀδείας διαμονῆς δὲν ἐκδοθῇ τοιαύτη ἀδεια ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἢ προγενεστέρως χορηγηθεῖσα εἰς τὸν αἰτούντα ἀδεια θεωρεῖται ἀνανεωθείσα αὐτοδικαίως διὰ μίαν διετίαν. Δύνανται ὅμως ἡ ἀρμοδία ἀρχή, διὰ λόγους δημοσίου συμφέροντος νὰ ἀρνήσῃ τὴν χορηγήσιν ἀδείας διαμονῆς ἢ καὶ νὰ ἀνακαλέσῃ χορηγηθεῖσαν τοιαύτην.

3. Ἡ τοιαύτη ἀρνήσις ἢ ἀνάκλησις κοινοποιεῖται ἐγγράφως εἰς τὸν αἰτούντα, δικαιούμενον ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον Ὑπουργόν. Διαρκούσης τῆς διὰ τὴν προσφυγὴν προθεσμίας καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ ἀσκηθείσης προσφυγῆς ὁ αἰτών τὴν ἀδειαν δικαιούται νὰ διαμῇ ἐν Ἑλλάδι.

4. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1935 ἐλθόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁμογενῶν ἀλλοδαπῶν, περὶ ὧν προβλέπει ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφαρμόζονται αἱ καίμεναι διατάξεις. Ἐξαιρετικῶς δὲ καὶ ἐφ' ὅσον συντρέχουσι πρὸς τοῦτο εἰδικοί λόγοι δύνανται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν ἐκδιδομένης δι' ἐκάστην ἀτομικὴν περίπτωσηιν νὰ ἐπεκταθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χορηγήσις ἀδείας διαμονῆς ἐν Ἑλλάδι συνεπάγεται καὶ τὴν ὑποχρεωτικὴν χορηγήσιν ἀδείας ἐργασίας, τηρουμένων τῶν ὑπὸ τῶν καίμενων διατάξεων καθοριζομένων λοιπῶν προϋποθέσεων.

2. Προκειμένου περὶ ἐπαγγελμάτων πρὸς ἀσκήσιν τῶν ἐπαίων ἀπαιτεῖται ἡ ιδιότης τοῦ Ἑλληνος πολίτου, καθορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ τὰ ἐπαγγέλματα πρὸς ἀσκήσιν τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀδείας ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

3. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν

καὶ τοῦ ἀρμοδίου. Ὑπουργοὶ καθορίζονται αἱ ὑπηρεσίαι καὶ θέσεις τοῦ Κράτους, ἢ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, εἰς ἃς ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἀλλοδαπῶν ὁμογενῶν. Οἱ εἰς τὰς θέσεις ταύτας διοριζόμενοι κτῶνται διὰ τοῦ διορισμοῦ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν. Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες θεωροῦνται ἀποκτήσαντες τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν.

4. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐν παρ. 2 Ὑπουργῶν κανονισθῶσιν εἰδικώτερον τὰ τῆς χορηγήσεως τῶν κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 ἀδειῶν καὶ ἐν γένει τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων τούτων.

Ἄρθρον 10.

Ὅμογενεῖς ἀλλοδαποὶ ὑπῆκοι, ἔχοντες τὰ κατὰ νόμον προσόντα, εἰσαγόμενοι εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἐν γένει σχολὰς, κτῶνται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν.

Οἱ ἤδη φοιτῶντες εἰς τὰς ὡς ἄνω σχολὰς, ὡς καὶ οἱ τυχόν φοιτήσαντες καὶ ἐξελθόντες ἐξ αὐτῶν, ὑπηρετοῦντες δὲ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου εἰς τὸ στράτευμα, εἶναι Ἑλληνες ὑπῆκοι ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τὴν σχολήν.

Ἄρθρον 11.

Δὲν θεωροῦνται ἀποκτήσαντες τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, εἴτε ἐγκατέλειψαν εἴτε μὴ περιοῦσιαν ἐν Τουρκίᾳ, οἱ ὁμογενεῖς Τούρκοι ὑπῆκοι οἱ ὑπαγόμενοι α) εἰς τὸ ἄρθρον 7 τῆς συμβάσεως τῆς Λωζάννης τῆς 30^{ης} Ἰανουαρίου 1923 περὶ ἀνταλλαγῆς πληθυσμῶν καὶ β) εἰς τὸ ἄρθρον 28 τῆς συμβάσεως τῆς Ἀγκύρας τῆς 10^{ης} Ἰουνίου 1930, οἵτινες εἶχον ἀποκτήσει, ἀνεὺ ἀδείας τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλοδαπὴν ἰθαγένειαν, οἱ μὲν τῆς πρώτης κατηγορίας πρὸ τῆς 30^{ης} Ἰανουαρίου 1923 οἱ δὲ τῆς δευτέρας πρὸ τῆς 23^{ης} Ἰουλίου 1930.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τὴν κτήσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ὡς ἐκ Ρωσσίας ὁμογενεῖς πρόσφυγες, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ ψήφισμα τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως τῆς 14^{ης} 23^{ης} Ἀπριλίου 1925, θεωροῦνται οἱ μέχρι τέλους 1937 ἀφικθέντες τοιοῦτοι.

Ἄρθρον 13.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι σχολεῖα ἀπὸ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως μέχρι καὶ τῆς ἀνωτάτης μὴ Ἑλλήνων ὑπηκόων δέον νὰ προσάγῃται πιστοποιητικὸν ἰθαγενείας τῶν οἰκείων Ἀρχῶν τοῦ Κράτους, οὔτινος εἶναι ὑπῆκοι, ἢ τῶν ἐν Ἑλλάδι οἰκίστων προξενικῶν ἀρχῶν. Ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου πιστοποιητικοῦ δέον νὰ προσάγῃται πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόσωπον δὲν κέκτηται τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν.

Ἄρθρον 14.

Ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς συμφώνως πρὸς τὰς καίμενας διατάξεις ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου ἰθαγενείας ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν δύναται νὰ ζητῇ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τούτου καὶ ἐπὶ παντὸς θεμάτων σχετικοῦ πρὸς τὴν ἰθαγένειαν.

Ἄρθρον 15.

Αἱ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν εἰσαγόμεναι ὑπὸ ἰδιωτῶν ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἰθαγενείας καὶ Ἀνταλλαξιμότητος ἢ τοῦ γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἀνταλλαγῆς καὶ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως κατ' ἀποφάσεως καθαρῶς ἰθαγενείας δέον νὰ συνοδεύωνται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ὑπὸ διπλοτύπῳ εἰσπραξέως παραβόλου δραχμῶν διακοσίων ἐπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 16.

Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

α) Ὁ νόμος ὑπ' ἀριθ. 734 τῆς 7^{ης} 14^{ης} Ἰουνίου 1916 «περὶ ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρώα ἢ τὰ δημοτολόγια τοῦ Κράτους τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν».

β) Ὁ νόμος ὑπ' ἀριθ. 3098 τῆς 17^{ης} 24^{ης} Ἰουλίου 1924 «περὶ

ἀποκτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ὑπὸ τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν προσφυγόντων Ἑλλήνων τὸ γένος, ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Θράκης».

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισθῶσιν διὰ Β. Διαταγμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2^ῃ Ἀπριλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΓ. ΤΑΜΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΙΔΗΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΗΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4^ῃ Ἀπριλίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΓ. ΤΑΜΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2281. 1940

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων περὶ ἐνοικιοστασίου βουκῶν καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ νόμου 4818 «περὶ ἐνοικιοστασίου βουκῶν», ὡς αὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν νόμων 5083, 5699, 5975, τοῦ ἀπὸ 3 Μαΐου 1935 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου βουκῶν καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν, τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 672)1937, τῶν ἀρθρῶν 16 καὶ 17 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1223)1938, τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1458)1938 καὶ τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2123)1939, παρατείνεται ἐπὶ διετίαν ὑπὸ τὰς κατὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα συμπληρώσεις, προσθήκας καὶ τροποποιήσεις.

2. Πᾶσα συμφωνία περὶ μὴ ἐφαρμογῆς διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου βουκῶν εἶναι ἀνίσχυρος.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 1 παράτασις ἰσχύει α') ἐπὶ τῶν μισθώσεων, αἵτινες τελοῦν σήμερον ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἐνοικιοστασίου, βάσει τῶν εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 1 μνημονευομένων νόμων, β') ἐπὶ τῶν μισθώσεων, αἵτινες ἔληξαν ἐντὸς τῆς ἀπὸ 8ης Νοεμβρίου 1939 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, χρονικῆς περιόδου, γ') ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων μισθώσεων, αἵτινες λήγουν ἐντὸς τῆς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τῆς 8ης Νοεμβρίου 1942 χρονικῆς περιόδου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν μισθώσεων, αἵτινες θὰ συναρθοῦν καὶ θὰ λήξουν ἐντὸς τῆς αὐτῆς χρονικῆς περιόδου.

2. Ἡ διὰ τοῦ παρατεινόμενου ἐνοικιοστασίου προστασία περιλαμβάνει καὶ μισθώσεις Κοινοτικῶν καὶ Συνεταιρικῶν λειβαδίων διὰ τὴν σύναψιν τῶν ὁποίων δὲν ἐτηρήθη ἡ διαδικασία τῶν εἰδικῶν περὶ αὐτῶν Νόμων.

Ἄρθρον 3.

1. Πλὴν τῶν ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου βουκῶν ἐξαιρέσεων, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων Νόμων δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, νὰ ἐξαίρεθῃ αὐτοῦ :

α') Λειβάδιαα τελούντα υπό μίσθωσιν πρὸς κτηνοτρόφους, κεκτημένους ιδιόκτητα λειβάδια μὴ βαρυνόμενα μὲ ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν καὶ ἐπαρκοῦντα διὰ τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην κτηνοτροφικὴν περίοδον κτηνοτροφικὰς ἀνάγκας τοῦ ιδιοκτήτου τοῦ λειβάδιου καὶ τὰς αὐτὰς ἀνάγκας τῶν ὑπομισθωτῶν, συνεταίρων, σμικτῶν καὶ ποιμένων. Ἄν τὸ ιδιόκτητον τοῦ μισθωτοῦ κτηνοτρόφου λειβάδιον ἐπαρκεῖ μόνον ἵδιᾳ τὴν συνήρησιν τῶν ἀνηκόντων εἰς τοῦτον ζώων ἢ ἐν μέρει μόνον καὶ τῶν ζώων τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς εἰρημένους ὑπομισθωτάς συνεταίρους, σμικτάς καὶ ποιμένας, ἢ ὡς ἄνω ἐξαιρέσεις θύναται γὰρ γίνῃ ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ λειβάδιου τῆς ἀναλογούσης εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων δι' ὃν ἐπαρκεῖ τὸ ιδιόκτητον τοῦ μισθωτοῦ λειβάδιον.

β') Ἐκτάσεις λειβαδίων κρινόμεναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἰκανοποίησιν ἐπιτακτικῶν στρατιωτικῶν ἀναγκῶν.

2. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 3)5)1935 «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν κλπ.» ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου 1.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 3 Μαΐου 1935 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν», δι' οὗ ἀντικατεστάθη ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 12 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 4818, ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν λειβάδια ἀνήκοντα εἰς κτηνοτρόφους ἐν ᾗ περιπτώσει οὗτοι ἐπιθυμοῦν τὴν εἰς τὰ ἴδια λειβάδια μεταφορὰν τοῦ ποιμνίου τῶν καὶ τοῦ τῆς ομάδος τῶν καὶ προσφέρουν εἰς τοὺς μισθωτάς τῶν ιδιοκτητῶν λειβαδίων τῶν ἑτέρα λειβάδια κείμενα ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ, τελούντα ὑπὸ μίσθωσιν προστατευομένην ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ ἐπαρκοῦντα διὰ τὰς κτηνοτροφικὰς ἀνάγκας τῶν μισθωτῶν τούτων καὶ τῆς ομάδος τῶν».

2. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 672)1937 καταργεῖται.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Α. Ν. 1722)1939 ἐφαρμόζεται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν διατιθεμένων γαιῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 188 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448, ὡς τοῦτο μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη.

Ἄρθρον 6.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 2123)1939 ἀντικαθίσταται οὕτω :

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 4818 Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δύνανται, οἰκοθῶν, νὰ ἐξαιρεθῶσιν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν, ἐκ λειβαδίων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ ἢ Νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἑδιωτικοῦ δικαίου συνολικῆς ἐκτάσεως τοῦλάχιστον δύο χιλιάδων στρεμμάτων, αἱ μὴ ἀπολύτως ἀναγκαῖαι εἰς τοὺς μισθωτάς κτηνοτρόφους ἐκτάσεις.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5975 προστεθὲν 2ον ἐδάφιον εἰς τὸ ἄρθρον 10 παράγραφος 111 τοῦ νόμου 4818, μετὰ τὰς λέξεις «Ἐπίσης δύναται» προστίθεται ἡ λέξις «οἰκοθῶν».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 3 Μαΐου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν» ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 4818 ἰσχύουν καὶ ἐπὶ λειβαδίων πωληθέντων κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας πρὸς καλλιεργητὰς ἢ κτηνοτρόφους ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ μὲν καλλιεργηταὶ εἶναι ἀκτήμονες κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου, οἱ δὲ κτηνοτρόφοι κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1223 «περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων».

Ἀρθρον 9.

1. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 4 ἐδ. 1 τοῦ Α. Ν. 856)1937 «περὶ ἐθνικῶν θρυμῶν», τῶν ἄρθρων 1 ἐδ. 1, 7 ἐδ. 1, 8 ἐδ. 1 καὶ 9 ἐδ. 2 τοῦ Α. Ν. 875)1937 «περὶ βοσκῆς ἐντὸς βλασῶν κλπ.» καὶ ἐφ' ὅσον ἡ δασικὴ ἀστυνομικὴ διατάξις ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, αἵρεται τὸ ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν, καθ' ὃ μέρος ἐκτείνεται αὐτῇ, αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς προσεχοῦς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως χειμερινῆς ἢ θερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ δημοσίευσις αὐτῇ ἐγένετο ἕνα τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κτηνοτροφικῆς ταύτης περιόδου, τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει αἰρομένου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μεταπροσεχοῦς κτηνοτροφικῆς περιόδου.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον αἵρεται τὸ ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν α') εἰς, β) μὴ, δάση εὐρισκόμενα εἰς κατὰστασιν φυσικῆς ἢ τεχνητῆς ἀναγεννήσεως, καὶ β') εἰς προστατευτικὰ εἴτε δάση, εἴτε μερικῶς δασοσκεπεῖς ἐκτάσεις, εἴτε χορτολειβάδα, ἐντὸς λεκανῶν ἀπορροῆς χειμάρρων.

3. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περιπτώσει ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως τὸ ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν αἵρεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, κοινοποιουμένης εἰς τοὺς μισθωτάς, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου, ἀφ' ἧς ἐλευθεροῦται τοῦ ἐνοικιοστασίου τὸ λειβάδιον.

4. Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 3ης Μαΐου 1935 «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν» καταργεῖται.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐπὶ λειβαδίων ἐφ' ὧν ἰσχύει τὸ ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν, δὲν χωρεῖ ἀναστολὴ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων περὶ ἐξώσεως λόγῳ καθυστερήσεως μισθώματος.

2. Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν περιπτώσεις δύναται νὰ χορηγηθῇ ὑπ' αὐτοῦ τοιαύτη ἀναστολὴ μέχρι λήξεως τῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου καὶ ἐπὶ καταβολῇ τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων, τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῶν τυχόν ἐκτελέσεως, ὡς καὶ τῶν ἀντιστοιχούντων εἰς τὸν χρόνον τῆς δοθησομένης ἀναστολῆς μισθωμάτων.

Ἄρθρον 11.

1. Τὸ μίσθωμα πασῶν τῶν μισθώσεων, ὅς διέπει τὸ διὰ τοῦ παρόντος παρατεινόμενον ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν, ὀρίζεται εἰς τὸ εἰκοσιτετραπλάσιον τοῦ μισθώματος τῆς ἀντιστοίχου ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1913 (παλαιᾶς ἡμερομηνίας) μέχρις 26 Ὀκτωβρίου 1914 (παλαιᾶς ἡμερομηνίας) κτηνοτροφικῆς περιόδου.

2. Τὸ αὐτὸ μίσθωμα ὀρίζεται ὡς θεμιτὸν τοιοῦτον πασῶν τῶν μισθώσεων λειβαδίων ἐφ' ὧν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

3. Προκειμένου περὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκῶν, δὲν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων 1 καὶ 2, ὡς μίσθωμα δὲ τῶν βοσκῶν τούτων καὶ θεμιτὸν τοιοῦτον ὀρίζεται τὸ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον χειμερινῇ κτηνοτροφικῇ περιόδῳ 1939—1940 καὶ θερινῇ 1940, καταβαλλόμενον μίσθωμα, προστηθεῖσιν κατὰ 10 ο)ο. Διὰ τὴν χειμερινῇ κτηνοτροφικῇ περιόδῳ 1941—1942 καὶ τὴν θερινῇ 1942 ἡ προσαύξισις αὐτῇ δύναται ν' αὐξηθῇ μέχρι 10 εἰσέτι τοῖς ἐκατὸν διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Γεωργίας.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Α. Ν. 1223)1938 «περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

α1. Εἰς ὅσους Νομοὺς τοῦ Κράτους περατοῦται ἡ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀποκατάστασις κτηνοτρόφων, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, λαμβανομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, νὰ αἰρηται τὸ ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν εἰς τοὺς Νομοὺς τούτους.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ ἀρθῇ τὸ ἐνοικιστάσιον εἰς ὅσους Νομοὺς τοῦ Κράτους δὲν καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια 1 καὶ 2 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δέον νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δύο τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χτηνοτροφικῆς περιόδου, ἀφ' ἧς θὰ ἐλευθερωθῶσι τὰ λειβάδια τοῦ ἐνοικιστασίου».

Ἄρθρον 13.

Καταργεῖται πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις νόμου ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 14.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύναται νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τῶν νόμων 4818, 5083, 5699, 5975 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀπὸ 3)5)1935 «περὶ παρατάσεως τοῦ ἐνοικιστασίου βοσκῶν κλπ.», τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 672) 1937, τῶν ἁρθρῶν 16 καὶ 17 τοῦ Α. Ν. 1223)1938, τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1458)1938, τῶν ἁρθρῶν 3 καὶ 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2123)1939 καὶ τῶν σχετικῶν τούτοις ἁρθρῶν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2283. 1940

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 1805)1939 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας» καὶ 1959 τοῦ 1939 «περὶ ἀδειῶν τῶν πολιτικῶν δημοσίων υπαλλήλων καὶ τῶν εκπαιδευτικῶν λειτουργῶν».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)39 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Κατ'ὲν προτάσει τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγιεινῆς δύναται νὰ ὁρισθῇ ἕδρα σχολιάτρου καὶ πόλις, εἰς ἣν δὲν ἐδρεύει ἐπιθεωρητὴς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, λειτουργεῖ ὅμως γυμνάσιον, τοῦ ὁποῦ ὁ σχολικὸς τομεὺς περιλαμβάνει φοιτῶντας συνολικῶς εἰς τὰ σχολεῖα 4. 000 μαθητάς. Αἱ οὕτω καθορισθεῖσαι θέσεις σχολιάτρων δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὰς δέκα».

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθροῦ 13 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)39 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἀπαιτεῖται ἡλικία οὐχὶ ἀνωτέρω τῶν 40 ἐτῶν.

Ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον διὰ τὸν ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διενεργηθησόμενον διαγωνισμὸν ὡς ὅριον ἡλικίας ὁρίζεται τὰ 45ον ἔτος».

Ἄρθρον 3.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 14 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 προστίθεται ἐδάφιον 4 ἔχον οὕτως :

«Οἱ σχολιάτρου ὑποχρεοῦνται μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκπαιδεύσεώς των νὰ ὑπηρετήσουν εἰς ἃς θέσεις ἤθελον τοποθετηθῇ ἐπὶ διατίαν τοὐλάχιστον, ἄλλως ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὸ Δημόσιον τῶν ληφθέντων μισθῶν.

Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ληφθέντων ἐν τῷ μεταξὺ μισθῶν ἐὰν ἤθελον παραιτηθῇ τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεώς των».

Τὰ οὕτω ὁριζώμενα εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» βεβαιούμενα διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἐν τέλει τοῦ ἁρθροῦ 25 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805) 1939 προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτως :

«Εἰδικῶς προκειμένου περὶ στεγάζσεως τοῦ Κέντρου Μαθητικῆς Ἀντιλήψεως Ἀθηνῶν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἰσχυόντων περὶ μισθώσεως δημοσίων χτημάτων περιορισμῶν ἀπ' εὐθείας μίσθωσις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὁρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας τοῦ οἰκήματος ἐνθα ἡδὴ στεγάζεται ἡ Ἀστυκλινικὴ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου, πληροῦντος πάντας τοὺς ὅρους καταλληλότητος πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ ἱδρύματος καὶ ἐφ' ὅσον τὸ καταβληθησόμενον μίσθωμα δὲν θέλει ὑπερβῇ τὸ ἄθροισμα τοῦ καταβαλλομένου ἡδὴ μηνιαίου μισθώματος διὰ τὸ οἶκμα, ἐν ᾧ στεγάζεται νῦν τὸ Κέντρον Μαθητικῆς Ἀντιλήψεως Ἀθηνῶν καὶ τῆς καθοριζομένης μηνιαίας θοπάνης ἐν ἁρθροῖς 5 καὶ 14 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 πρὸς στέγασιν τῶν γραφείων τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Σχολιατρικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἐδρευόντων ἐν Ἀθήναις Ὑγειονομικῶν ἐπιθεωρητῶν σχολείων. Ἡ διάρκεια τῆς μισθώσεως ταύτης κατ' ἀνώτατον ὅριον ἔσται ἐννεαετής».

Ἄρθρον 5.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1959)1939 «περὶ ἀδειῶν τῶν πολιτικῶν δημοσίων υπαλλήλων καὶ τῶν εκπαιδευτικῶν λειτουργῶν» προστίθεται ἡ ἐξῆς διάταξις :

Αἱ γνωματεύσεις αὗται τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιθεωρητῶν σχολείων καὶ σχολιάτρων εἶναι δημόσια ἐγγράφα συντασσόμενα ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Γ. ΚΥΡΙΜΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

Ἀναγκ. Νόμος υπ' ἀριθ. 2284. 1940

Περὶ τῶν τελῶν εἰς ᾗ ὑπάρχονται αἱ ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν. δαπάναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσαμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὑποβολὴ εἰς τέλη χαρτοσήμου Ἐμπορικῆς κλήμακος τῶν μεταξὺ Ε.Ο.Ν. καὶ τρίτων Συμβάσεων.

Ἄρθρον 1.

Ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκαστ. Νόμου 1170)1938 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

Αἱ ἐν γένει δαπάναι τῆς Ε. Ο. Ν. ἀπαλλάσσονται πάσης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ τρίτου κρατήσεως.

Ἐπὶ πάσης συμβάσεως ἢ ἄλλης συμβατικῆς σχέσεως μεταξὺ τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ παντὸς τρίτου ὀφείλεται τὸ κάτωθι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 παρὰρ. 1 ἐδάφ. β' τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1578)1939 προβλεπόμενον τέλος χαρτοσήμου Ἐμπορικῆς Κλήμακος :

Ἐπὶ ἀξίας μέχρι δραχμῶν	500	ἐνιαῖον τέλος δρχ.	1
» » » »	2.000	» » »	3
» » » »	4.000	» » »	6
» » » »	6.000	» » »	10
» » » »	8.000	» » »	15
» » » »	10.000	» » »	20
» » » »	20.000	» » »	30
» » » »	40.000	» » »	60
» » » »	60.000	» » »	100
» » » »	80.000	» » »	150
» » » »	100.000	» » »	250
» » » »	200.000	» » »	300
» » » »	400.000	» » »	600
» » » »	600.000	» » »	1000
» » » »	800.000	» » »	1200
» » » »	1.000.000	» » »	1500

Αἱ ποσότητες αἱ ὑπερβαίνουσαι τὸ 1.000.000 δραχμῶν ὑποβάλλονται εἰς ἐνιαῖον τέλος δραχμῶν ἑκατὸν κατὰ πᾶσαν προσθήκην ἀπὸ κλάσεως δραχμῆς μέχρι 5.000 δραχμῶν, εἰσπραττομένου διὰ χρήσεως φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπιστήματος.

Τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλη χαρτοσήμου βαρύνουσιν ἐξ ὁλοκλήρου τοὺς μετὰ τῆς Ε. Ο. Ν. συναλλασσομένους τρίτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐπιβολὴ εἰδικῶν τελῶν φαλαγγιστοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1799)1939 (περὶ Ὁργάνωσης Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Ο.Ν.) ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἀκολούθων :

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. νὰ κυκλοφορῇ εἰδικὸν ἔνσημον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Φαλαγγιστὸν».

Σκοπὸς τῆς κυκλοφορίας τοῦ Φαλαγγιστοῦ εἶναι :

1) Ἡ εἰσπραξὶς συνδρομῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς πρὸς μερικὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν, εἰς ἃς ὑποβάλλεται ἡ Ε.Ο.Ν. διὰ ταῦτα, ἤτοι διὰ τὴν Ψυχγωγίαν, Σωματικὴν Ἀγωγὴν, Ἐκπαίδευσιν, Ἐκδρομὰς καὶ διὰ πᾶσαν ἑτέραν μέριμναν διὰ τὴν ἐν γένει ἀγωγὴν τῆς Νεολαίας.

2) Ἡ ὑπαρξὶς μέσου εἰσπράξεως, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τῶν εἰς εἶδος χορηγιῶν εἰς τὰ μέλη αὐτῆς ἀντὶ μετρητῶν. Ἡτοὶ εἰδῶν ἱματισμοῦ, ἀθλητικοῦ ὕλικου, βιβλίων κλπ.

3) Ἡ εἰσπραξὶς κρατήσεων ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως δαπανῶν καὶ ἐσόδων τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἐγγράφων τῶν κατηγοριῶν τῶν κατονομαζομένων εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Τύπος καὶ περιεχόμενον.

Ἄρθρον 3.

Ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ Φαλαγγιστοῦ καθορί-

ζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν., δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καθορίζεται καὶ τὸ ποσοστὸν προμηθείας τῶν μεταπωλητῶν τοῦ ἐνσήμου τούτου. Τὸ μέχρι σήμερον κυκλοφορῆσαν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. φαλαγγιστὸν τῶν κλάσεων 1, 2, 5, 10, 20 θεωρεῖται ὡς νομίμως καὶ κανονικῶς ἐκδοθέν.

Καταβαλλόμενα τέλη διὰ συμμετοχὴν τῶν μελῶν εἰς τὰ βάρη τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ποστὸν τοῦ καταβαλλομένου τελους Φαλαγγιστοῦ διὰ τὰς περιπτώσεις 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὡς Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν., τῆς δὲ παραγράφου 3 ὡς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις καθορίζεται.

Κλάσεις Φαλαγγιστοῦ**Ἄρθρον 5.**

Αἱ κλάσεις τῶν τελῶν Φαλαγγιστοῦ καθορίζονται εἰς τὰς κάτωθι ὁκτώ (8)

α') Δραχμῆς μιᾶς (1)

β') Δραχμῶν δύο (2)

γ') » τεσσάρων (4)

δ') » πέντε (5)

ε') » δέκα (10)

ς') » εἰκοσιν (20)

ζ') » πενήκοντα (50)

η') » ἑκατὸν (100)

Μέχρις ἐκδόσεως ἀπασῶν τῶν ἄνω κλάσεων θὰ χρησιμοποιοῦται διὰ τὴν ἐπικύλησιν τοῦ ἀναλογούντος ποσοῦ τοῦ Φαλαγγιστοῦ ἡ κυκλοφοροῦσα μεγαλειτέρα κλάσις τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἀναλογικὰ τέλη φαλαγγιστοῦ ἐπὶ δαπανῶν καὶ ἐξόδων τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ποστὸν τοῦ ἀναλογούντος τελους Φαλαγγιστοῦ ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως δαπανῶν καὶ ἐξόδων τῆς Ε.Ο.Ν. καθορίζεται ὡς ἐξῆς :

Ἐπὶ ἀξίας μέχρι καὶ δρ.	100	εἰς Φαλαγγιστὸν δρ.	1
» » » »	200	» » »	3
» » » »	400	» » »	6
» » » »	600	» » »	10
» » » »	800	» » »	15
» » » »	1000	» » »	20
» » » »	2000	» » »	40
» » » »	3000	» » »	60
» » » »	4000	» » »	80
» » » »	5000	» » »	100
» » » »	6000	» » »	120
» » » »	7000	» » »	140
» » » »	8000	» » »	160
» » » »	9000	» » »	180
» » » »	10000	» » »	200
» » » »	20000	» » »	400
» » » »	30000	» » »	600
» » » »	40000	» » »	800
» » » »	50000	» » »	1000

Ἐπὶ ἀξίῶν ὑπερβαίνουσιν τὸ ποστὸν τῶν δραχμῶν 50.000 πᾶσα προσθήκη ἀπὸ κλάσεως δραχμῆς μέχρι δραχ. 25.000, ὑπὲρκειται εἰς Φαλαγγιστὸν δραχμῶν 500.

Ἄρθρον 7.

α') Εἰς τὴν αὐτὴν κλήμακα ὑπόκεινται καὶ αἱ ἐξορλήσεις μισθῶν καὶ πάσης φύσεως ἀποδοχῶν ἢ ἀποζημιώσεων ἢ ἄλλων ἀπολαυθῶν, καταβαλλομένων ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν παρεχόμενας ὑπηρεσίας. Ἐξαιροῦνται δὲ μόνον οἱ μισθοὶ καὶ ἀποζημιώσεις προσωπικοῦ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 800, μὴ ὑποκείμεναι εἰς οὐδὲν τέλος Φαλαγγιστοῦ.

Ἀπὸ δραχμ. 801 ἕως δραχμ. 1600 ὑπόκεινται εἰς Φαλαγγιστὸν δραχμῶν 10.

Ἀπὸ δραχ. 1601 ἕως δραχ. 2000 ὑπόκεινται εἰς Φαλαγγόσημον δραχμῶν 15.

Ἀπὸ δραχμῶν 2001 ἕως δραχ. 3000 εἰς Φαλαγγόσημον δραχμῶν 20.

Ἀπὸ δραχμ. 3001 ἕως δραχ. 4000 εἰς Φαλαγγόσημον δραχμῶν 30.

β') Ὁμοίως ἐξαίρουνται αἱ ἀποδείξεις ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐξοφλήσεις ἡμερομισθίων ἐργατῶν ἢ τεχνιτῶν, καταβαλλομένων ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν. διὰ τὴν παρεχομένην πρὸς αὐτὴν ὑπὸ τούτων χειρωνακτικῶν ἐργασίαν.

Μέχρι μὲν ποσῶν δραχμῶν 60 ἡμερησίως εἰς οὐδὲνα ὑπόκεινται τέλος. Ἀπὸ 60 δραχμῶν ἕως δραχ. 100 εἰς Φαλαγγόσημον δραχ. 1, ἀπὸ 100 μέχρι 200 εἰς δραχ. 3 καὶ ἀπὸ 200 καὶ ἄνω δραχ. 5.

γ') Ἐξαίρουνται ὁμοίως τῆς καταβολῆς τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰδικοῦ τέλους φαλαγγόσημου, α') Ἡ Ε.Ο.Ν., β') τὸ Δημόσιον, γ') οἱ ἄνθρωποι καὶ αἱ Κοινότητες, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ πρὸς ταῦτα ἐξομολογούμενα πρόσωπα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Εἰδικὰ τέλη Φαλαγγόσημου ἐπιβαλλόμενα παγίως.

Ἄρθρον 8.

Εἰς Φαλαγγόσημον τῆς κλάσεως τῶν δραχμῶν 2 ὑπόκεινται: α') Πᾶν φύλλον ἐπιστήμιον ἀντιγράφου διακηρύξεως καὶ ὅρων συγγραφῆς ὑποχρεώσεων τῆς Ε.Ο.Ν.

β') Εἰς Φαλαγγόσημον τῶν δραχμῶν πέντε (5) ὑπόκεινται: Πᾶσα αἴτησις ἰδιώτου, Ἐπιχειρήσεως, Σωματείου, Ἐνώσεως, Συνεταιρισμοῦ, Συλλόγου καὶ ἐν γένει παντὸς τρίτου ἀπευθυνομένου πρὸς τὴν Ε.Ο.Ν.

Πᾶσα ἐξοφλήσις ἢ ἀποδείξις σχετικὴ μὲ σύμβασιν ἢ ἐτέραν συμβατικὴν σχέσιν, ἀφαιρούσθαι εἰς περιουσιακὸν συμφέρον μετὰ τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ὑποβληθεῖσαν κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς εἰς τὸ κατὰ τὸν πίνακα τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος νόμου εἰδικὸν τέλος Φαλαγγόσημου.

Πᾶσα δηλώσις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν προμηθείας, κατασκευῆς ἔργου, μισθώσεως, ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν. διενεργουμένων. Καὶ ἐὰν μὲν ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργῇται δι' ἐγγράφων προσφορῶν, τὸ Φαλαγγόσημον ἐπικολλᾶται ἐπὶ τῆς προσφορᾶς, ἐὰν δὲ διὰ προφορικῶν τοιούτων τὸ Φαλαγγόσημον ἐπικολλᾶται ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ τοῦ διαγωνισμοῦ.

Τὸ Φαλαγγόσημον τῆς κατηγορίας ταύτης ἐπιβάλλεται διὰ προμηθείας ὑπερβαίνουσας ἐν τῷ συνόλῳ τὰς πεντακισχιλίας δραχμάς.

γ') Εἰς Φαλαγγόσημον δραχμῶν δέκα (10) ὑπόκεινται: Πάντα τὰ ἐπιστήμως ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν. ἀποδεικτικά, βεβαιώσεις καὶ πιστοποιητικά κατ' αἴτησιν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον παντὸς ἐν γένει τρίτου.

Πᾶσα ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἢ γραμματίον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκδιδόμενων διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμόν προμηθειῶν, ἐργολαβιῶν ἐκτελέσεως ἔργων μισθώσεως τῆς Ε.Ο.Ν. ὡς καὶ διὰ τὴν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐκτελέσεως τοιούτων.

Πᾶν ἐκδιδόμενον ἀντίγραφον συμβάσεως.

Τὰ πρωτόκολλα ὁρκοδοσίας τῶν ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν. προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἐπὶ μισθῷ, ἀντιμισθίᾳ, ἀμοιβῇ ἢ ἄλλῃ παροχῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Τρόπος Ἐισπράξεως.

Ἄρθρον 9.

Τὸ διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλόμενον εἰδικὸν τέλος Φαλαγγόσημου μέχρι μὲν τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν διακοσίων (200) εἰσπράττεται διὰ χρήσεως τοῦ εἰδικοῦ ἐνστίμου τοῦ Φαλαγγόσημου, πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου διὰ τῶν ἐν χρήσει ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως τῆς Ε.Ο.Ν. τῶν ὑπὸ τῶν ἐσωτερικῶν τῶν κανονισμῶν προβλεπομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Παραβάσεις καὶ ποιναί.

Ἄρθρον 10.

1) Αἱ ἀπαγορευτικαὶ καὶ ἐπιτακτικαὶ διατάξεις καὶ αἱ σχε-

τικαὶ κυρώσεις τῶν ἄρθρων 9, 32 παρ. 5 ἐδάφ. β', 33 παρ. 4, 1 καὶ 3, 35 παρ. 1, 37, 38 παρ. 1 καὶ 3, 39, 40 παρ. 1, 41, 48, 49, 51, 52, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64 καὶ 65 τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1931 Διατάγματος «περὶ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν Χαρτοσήμου», αἱ θεσπισθεῖσαι διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν περὶ χαρτοσήμου προσόδων τοῦ Δημοσίου, ὡς ἰσχύουσιν ἐκαστοτε, ἔχουσιν ἀπόλυτον ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν ἐκ τοῦ Φαλαγγόσημου προσόδων τῆς Ε.Ο.Ν.

2) Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ε.Ο.Ν. ὡς καὶ πάντες οἱ ὑπάλληλοι καὶ λοιπὰ πρόσωπα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ κατονομαζομένων ἄρθρων τοῦ Κώδικος ὑπέχουσι πλήρως τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις καθοριζόμενας εὐθύνas καὶ ὑπόκεινται εἰς πάσας τὰς ὑπὸ τούτων ἀπαγγελλόμενας κυρώσεις καὶ διὰ πάσαν παράβασιν ἢ παράλειψιν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου.

Ἄρθρον 11.

Πᾶσα παράβασις διατάξεως τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδιδομένων Β. Διαταγμάτων ἢ ἀποφάσεων τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἀπὸ δραχμῶν 100 ἕως 5000.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τοὺς ἀσκούοντας τὸν προληπτικὸν ἢ διαχειριστικὸν ἔλεγχον τῶν δαπανῶν ταύτης.

Οἱ ἀνωτέρω ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργῶσιν ἔλεγχον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν παραβάσεων τοῦ Νόμου τούτου, ἅμα δὲ τῇ ἀνακαλύψει παραβάσεως συντάσσουσιν εἰδικὴν ἔκθεσιν περὶ ταύτης, ἣν καὶ ὑποβάλλουσι πρὸς τὸν ἀρμόδιον Πρόεδρον τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, ὅφ' ἣν ὑπάγεται ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἀνεκαλύφθησαν παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος διὰ τὴν συμφώνως πρὸς τοὺς Ἐσωτερικοὺς Κανονισμοὺς τῆς Ε.Ο.Ν. ἐκδοσιν τῆς οἰκείας καταλογιστικῆς πράξεως.

Διὰ τὰς ἀνακαλυπτομένας παραβάσεις ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν ταύτης τὰς καταλογιστικὰς ἀποφάσεις ἐκδίδει ἡ Κεντρικὴ Διεύθυνσις τῆς Ε.Ο.Ν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 13.

Ἀπᾶσι αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταρτισθεῖσαι συμβάσεις καὶ συμφωνίαι καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, αἵτινες δὲν ὑπεβλήθησαν ἐξ ὑπαρχῆς εἰς τὸ κανονισμὸν τέλος χαρτοσήμου τῆς ἀστικῆς κλίμακος ὑπόκεινται εἰς καταβολὴν χαρτοσήμου τῆς Ἐμπορικῆς κλίμακος.

Ἡ προκύπτουσα διαφορὰ μετὰ τὸ τοῦ ὀφειλομένου τέλους τῆς ἀστικῆς κλίμακος καὶ τοῦ καταβληθέντος τέλους τῆς ἐμπορικῆς τοιαύτης ἀναπληρωθήσεται διὰ τῆς καταβολῆς ἰσοπόσου ἀξίας Φαλαγγόσημου εἰσπραττομένου κατὰ τὴν πληρωμὴν.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Γ. ΚΥΡΙΜΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ